

Cena za informaci – Vyhoštění

Abstrakt:

Text popisuje osobní zkušenost ruské studentky z února 2008, kdy na základě nepřesné informace byla vyhoštěna z Německa. Autorka si nepřála uvést své jméno.

***

Konečně už vím, že s běžným národním vízem nesmím po Schengenu cestovat. Cena za tuto informaci ale byla vysoká: vyhoštění z Německa.

Studuji teď v Čechách, kam jsem přijela z Ruska v září na začátku zimního semestru. Mám tzv. české národní vízum a chtěla jsem jet do německého Hamburku navštívit kamarády. Potřebovala jsem tedy zjistit, jak se věci mají ohledně cestování po schengenském prostoru. Zprv jsem se podívala na internetové stránky Ministerstva vnitra, ve kterých jsem se ale moc nevyznala a kde jsem našla jen informace pro cizince, kteří ještě do České republiky nepřicestovali. Pak jsem se zeptala na svém, tedy ruském, konzulátě, kde mě ujistili, že mohu jet se studijním vízem klidně třeba do Anglie. Nakonec jsem zavolala na cizineckou policii v Brně, kde mi řekli, že si zas tak volně po EU jezdit nemohu. Prý se mohu pohybovat v rámci Schengenu po dobu 5 dnů, nesdělili mi ale, že toto pravidlo platí pouze v případě tranzitu do země, pro niž mám národní vízum. Nikdo mi neporadil, že vůbec nejlepší by bylo se zeptat na německém konzulátu.

Na každém úřadu mi sice říkali něco jiného, ale v zásadě to vypadalo, že do Německa smím, a tak jsem se vydala na cestu. Hranice jsou teď otevřené, a žádná pohraniční policie už neexistuje. To je určitě plus schengenské zóny. Kdekoliv vás ale může zastavit policie a zkontrolovat vám doklady. A tady právě narážíme na jeden z mínusů Schengenu v případě, že jste cizinec a nemáte všechny doklady v pořádku. Dříve by cestující prostě přijel na hranice a tam už by ho, kdyby neměl platné vízum, do země nevpustili. Já jsem se ale dostala na území Německa bez potíží a až tam se zjistilo, že nemám to pravé vízum a že jsem tedy v Německu nezákonně.

Asi ve dvě hodiny v noci mě policisté vytáhli z autobusu a zavřeli do cely. Předtím jsem ještě stihla zavolat kamarádům, k nimž jsem jela, a oni sami zavolali na policii, aby dosvědčili, že skutečně nejsem „gastarbeiter“. Policisté se ke mně naštěstí chovali slušně a zdvořile. Přežila jsem prohlídku a výslech, během něhož jsem se dozvěděla, že nejsem první, kdo dostal chybnou informaci. Při výslechu mi pokládali následující otázky: „Jak můžete vysvětlit své chování? Jak jste si mohla dovolit přijet do Německa, když k tomu nemáte potřebné doklady?“ Stačilo, že jsem jim pověděla, co mi řekli na různých úřadech, a potom vyšetřovatel dvakrát - mně a mým německým kamarádům - vysvětlil, že se svým vízem mohu být jenom na území ČR. Policisté už pak po mně nic dalšího nechtěli, ale museli jsme ještě počkat, než dostanou odpověď z Česka, že mě přijmou zpátky. A tak mě zase zavřeli do cely. Vzbudili mě asi za čtyři hodiny, a za doprovodu tří policistů mě odvezli do nejbližšího hraničního českého městečka, kde mě předali české policii.

Pak bylo zajímavé sledovat, jakým způsobem se ke mně choval český policista. Na rozdíl od zdvořilých Němců, v jejichž státě jsem spáchala „zločin“, mi český policista začal tykat. Až po chvíli se přeci jen pro jistotu zeptal: „Neumíš česky?“ Já jsem přikývla: „Umím.“ Policista byl překvapen: „Umíte?!“ a začal vysvětlovat, jak se dostanu na nejbližší zastávku autobusu a kdy mi jede autobus.

Ted' už je důležitý jen následek nezákonného přestoupení hranic, tj. vyhoštění, které pro mne také znamená doživotní zákaz pobytu na území Německa. Naštěstí pro podobné případy, kdy člověk může dokázat, že přestoupil hranice na základě získání nesprávné informace, existuje ještě možnost zkrácení zákazu z doživotního na časově omezený. Na policii v Německu mi vysvětlili, že mohu napsat žádost o prominutí vyhoštění, zaplatit 30 eur a dohromady s kopií protokolu výslechu všechno zaslat na policejní úřad do Německa. Ale nikdo neví, zdali žádosti bude vyhověno.